

УДК 330.3

ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА

Студ. К.Л. Ковальова, гр. БПТТ-13

Науковий керівник проф. Л.М. Ганущак-Єфіменко

Київський національний університет технологій та дизайну

У сучасній економіці виникає багато запитань, пов'язаних з розвитком підприємств, а саме: як забезпечити постійне оновлення продукції чи послуг, введення нових методів удосконалення виробничих процесів на підприємстві. Керівники повинні самостійно досліджувати зміни у технологіях, формувати свою інноваційну політику й обрати найефективніші способи її реалізації.

Метою та завданням роботи є дослідження існуючих інновацій та висвітлення пропозицій щодо формування інноваційної політики підприємств, аби отримати конкурентоспроможні переваги за рахунок умілого та своєчасного ведення інновацій у дію.

Об'єкт дослідження. Інноваційна політика підприємства (ІПП) — це форма стратегічного управління, що вказує на мету та умови здійснення інноваційної діяльності підприємства, що найкраще використовують існуючий виробничий потенціал і спрямовані на розвиток його конкурентоспроможності.

Методи та засоби дослідження. Дослідження та вивчення вже існуючої інформації про інноваційну політику, узагальнення та формування висновків, робота з Законом України та з працями вітчизняних вчених.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів. У ході дослідження даної теми була вивчена вже існуюча інформація та сформована наукова новизна, а саме:

- удосконалено методи та принципи застосування інноваційної політики;
- доповнено думку про методи ефективного введення інновацій на підприємствах;
- набуло подальшого розвитку вивчення більш детально Закону України «Про інноваційну діяльність» та порівняння з основними підсистемами ІПП.

Результати дослідження. Закон України «Про інноваційну діяльність» трактує інновацію таким чином: «Це новостворені і вдосконалені конкурентоздатні технології, продукція чи послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і соціальної сфери» [1]. У зазначеному Законі сказано, що об'єктами інноваційної діяльності є:

- інноваційні програми і проекти;
- нові знання та інтелектуальні продукти;
- виробниче обладнання та процеси;
- інфраструктура виробництва і підприємництва;
- організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру і якість виробництва і соціальної сфери;
- сировинні ресурси, засоби їх видобування і переробки;
- товарна продукція;
- механізм формування споживчого ринку і збуту товарної продукції.

ІПП має будуватися та досліджуватися на засадах формування обґрунтованих цілей та завдань діяльності підприємства, враховувати ресурсне забезпечення

реалізації інноваційної політики, а також кваліфікованого персоналу, що не чинить опору змінам. Основні підсистеми, що відображають порядок формування ІПП [2]:

- стратегічне планування ІПП;
- прогнозування інноваційних ризиків;
- розробка інноваційної програми підприємства;
- планування реалізації інноваційних проєктів.

Перша складова включає в себе формування взаємозв'язку цілей та стратегії діяльності підприємства, які відповідають його основній меті та не суперечать ресурсним можливостям у відповідності до ІПП.

Наступна складова передбачає вивчення чинників ризику і здійснення їх оцінювання, ідентифікацію ймовірних ризиків, складання плану для ефективного управління ними, а відповідно, зменшення негативного впливу ризиків на ІПП та мінімізація їх впливу. Дана підсистема зможе забезпечити підприємство повною інформацією про причину виникнення ризиків, що значно спростить процедуру виявлення тих зовнішніх та внутрішніх чинників, які являють собою джерело ймовірного виникнення ризику.

Складова, що відповідає за розроблення інноваційної програми підприємства, представляє собою портфель проєктів інноваційної діяльності. Такий портфель складається з проєктів щодо впровадження на підприємстві нових інформаційних технічних та технологічних проєктів, структурної та маркетингової політики [3].

Також важливим у формуванні ІПП є дотримання та виконання основних принципів. Принципи формування інноваційної політики – норми та правила, якими керується підприємство, шукаючи напрям інноваційного розвитку підприємства, що безпосередньо відповідає його стратегічним цілям.

Для побудови успішної інноваційної політики потрібно використовувати базові принципи: переважання стратегічної спрямованості, орієнтація на потреби ринку, цілеспрямованість, комплексність, планомірність, інформаційна забезпеченість. Адже уміле їх використання та рівномірне застосування у підприємстві неодмінно приведе до створення інноваційних ідей, товарів, послуг, що в свою чергу збільшить розмір прибутків.

Висновки. Отже, для формування дієвої ІПП необхідно дотримуватися визначеного порядку та особливостей її формування, а також потрібно чітко визначитися, навіщо здійснюється інновація. Це дасть можливість підприємству забезпечити високий рівень конкурентоспроможності на ринку, задовольнити потреби споживачів та отримати бажану фінансову стійкість. Якщо дотримуватися всіх вимог та принципів щодо формування інноваційної політики, підприємство зможе відповідати світовим стандартам та вимогам ринку, розвивати свої потенційні можливості, займати високу позицію на ринку.

Ключові слова: інновації, інноваційна політика підприємства, елементи інноваційної політики підприємства, принципи формування інноваційної політики.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Про інноваційну діяльність : Закон України. – № 40 –IV від 04.07.2002 р. // Відомості Верховної Ради України. –2002. – № 36. –266 с.
2. Скларова Г.О. Порядок формування інноваційної політики як інструмент вдосконалення діяльності промислових підприємств / Г.О. Скларова [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://vlp.com.ua/files/103_0.pdf.
3. Гук О.В. Порядок та особливості формування інноваційної політики підприємства / О.В. Гук, В.В. Колоскова. – Київ: НГУУ «КПП», 2015. – 258 с.